ZUCHO

OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY CHOTĚBOŘ

vydání č. 4 | listopad 2026 | www.zuschot.cz | ZUŠ Chotěboř | zus.chotebor

Aktuality

Zahájili jsme nový školní rok, ve kterém si připomínáme 75. výročí založení školy.

1. září byla zahájena výuka na všech pracovištích a ve všech uměleckých oborech naší školy.

Pedagogický tým zahájil školní rok již v srpnu pracovní poradou a teambuildingem na Seči. Tentokrát bylo setkání doplněno workshopem Na vlastní duši, o duševním zdraví dětí a mládeže.

Pedagogický sbor jsme nově posílili. V Krucemburku nově vyučuje paní Katarína Bárková flétnu a hudební nauku. V literárně dramatickém oboru jsme otevřeli žákům od 12ti let pohybovou průpravu pod vedením Michaely Blažkové. Na mateřskou dovolenou v říjnu nastoupila paní učitelka Andrea Kazdová. Hru na klavír nově vyučují: Terezie Matulová, Mariia Kamenieva, Petra Másílková a Marek Ulrich.

Možná jste postřehli, že začátkem července se v naší ZUŠ stěhovalo. Za podpory města Chotěboř bylo zakoupeno nové, mistrovské, klavírní křídlo do sálu v Chotěboři. Nové pianino máme od srpna k dispozici také na pobočce ve Ždírci nad Doubravou.

V letošním roce mohou žáci pracovat v těchto hudebních souborech:

Pěvecké sbory: přípravný sbor Chotěboř, pěvecký sbor Motýlek, pěvecký sbor Ládi Bambucha, pěvecký sbor Giocoso (Krucemburk).

Orchestry: přípravný smyčcový orchestr Kocouři, smyčcový orchestr ŽAKO, přípravný dechový orchestr DOMminik, dechový orchestr Da Capo, dixieland Dixie Friends.

Kromě těchto stálých souborů se každoročně obměňují komorní soubory. Letos máme komorní soubor KLASIKA (kytary) a POP (kytary), akordeonový soubor, komorní hra smyčců, komorní hra bicích nástrojů.

Pro žáky od 4. ročníku hudebního oboru vyučujeme nástrojový seminář.

Od října do prosince probíhá ve 2. patře budovy v Chotěboři na náměstí plánovaná rekonstrukce. Jejím cílem je zlepšit akustické podmínky ve třídách, které se navzájem rušily. Montáž akustických panelů, přístavba příček, montáž zasílených dveří, to vše by mělo zvýšit kvalitu výuky v těchto třídách. Věříme, že se žáci a jejich učitelé v lednu vrátí z náhradních prostor do nově opravených tříd.

Dechový orchestr DaCapo se 12. září 2026 vrátil z Poreče (Chorvatsko), kde byl na týdenním zájezdu. V zahraničí reprezentovali naši školu a město Chotěboř na třech samostatných koncertech. Děkujeme spolku SRPŠ při ZUŠ za podporu orchestru. Žákům i učitelům děkujeme za vzornou reprezentaci.

Kalendář plánovaných akcí žáků a jejich učitelů se pomalu plní. Vím, že ne každý žák si přeje vystupovat na veřejnosti. Proto přeji všem žákům, i těm, kteří postupují v získávání svých dovedností svým tempem, aby společně se svými učiteli zažili okamžiky objevů a radosti.

Jarmila Nedbalová,
ředitelka školy

Ohlédnutí za vystoupením tanečního oboru

Ve dnech 20. a 21. května 2026 se v prostorách kina Chotěboř uskutečnilo vystoupení žáků tanečního oboru naší ZUŠ. Na jevišti se představily děti ve věku od 5 do 15 let, které během obou večerů ukázaly, kolik radosti, energie, píle a nadšení se v tanečním oboru skrývá. Pro diváky byl připraven pestrý program rozdělený do tří tanečních pásem – klasický tanec, lidové tance a současný tanec. Každá část nabídla jinou atmosféru, pohybový styl i hudební zážitek. Velkou část programu tvořily lidové tance, které přinesly na jeviště živost, hravost a krásu českých lidových tradic. Tanečníci se představili v celé řadě choreografií, ve kterých nechyběly pestré kostýmy ani nakažlivá energie. Třetí část patřila současnému tanci, který dal dětem prostor pro vyjádření emocí, hudby a vlastního pohybu. Moderní choreografie nabídly divákům zase trochu jiný pohled na taneční umění a ukázaly všestrannost našich žáků. Například v tanci Mravenčí ukolébavka nejmladší tanečníci svými vystoupeními vykouzlili úsměvy na tvářích diváků a ukázali, že i malé děti dokážou na jevišti vytvořit velký zážitek. Děti si vystoupení opravdu užily. Pro mnohé z nich bylo vystoupení před publikem nejen příležitostí ukázat, co se během roku naučily, ale také krásným společným zážitkem. Na jevišti bylo znát jejich nadšení, radost z tance i vzájemná spolupráce. O tom, že se vystoupení vydařilo, svědčilo také téměř zaplněné hlediště po oba dva dny. Velký potlesk, který tanečníci na závěr sklidili, byl krásnou odměnou za jejich celoroční práci a několikaměsíční přípravu.

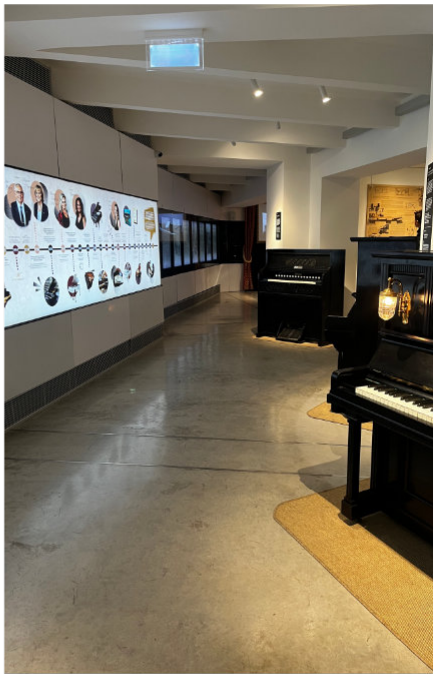
Sylvie Brabec

V muzeu klavírů

Nejen za zdmi učeben se dají získat nové informace, zkušenosti a dovednosti!

Proto jsme se s našimi žáky vydali v pátek 22. května do Muzea klavírů firmy Petrof v Hradci Králové. Mohli jsme si prohlédnout, jak klavír vzniká – od konstrukce až po výrobu – a seznámili se s 160ti letou historií značky Petrof. Součástí expozice je nejstarší klavír z roku 1865 a naopak i nejmodernější nástroje, jako např. futuristické pianino Magic Egg. Nevšední zážitek nám přinesl interaktivní prvek, kde se hudba hraná na klavír měnila v abstraktní obraz. Dalo by se něco takového přenést i do hodin hudebky? Nad tím musíme pokoumat!

Anežka Bezoušková

Koncert učitelů

Stalo se už milou tradicí, že čas od času vytáhnou i učitelé do boje se svou leností, nebo vytáhnou nástroje z futrálů a jdou předvést, že všechny rady, které rozdávají svým žákům v hodinách, dokáží zúročit i při svém hraní a veřejném vystupování. A proto i letošní 11. květen patřil hudebním i literárně-dramatickým vystoupením našich pedagogů.

Moc děkujeme všem účinkujícím za přípravu, i vám, milí diváci, že jste je přišli v tak hojném počtu podpořit.

Jakub Pikla

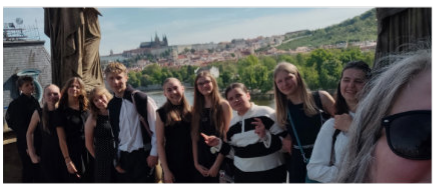

Co dům dal

Konec školního roku se v literárně-dramatickém oboru nesl hlavně v duchu závěrečných představení. Všechny mé třídy se spojily ve společném pořadu *Co dům dal*, který jsme uvedli pro školy v chotěbořském kině. Pak jsme urychleně sbalili všechny rekvizity, kostýmy a kulisy a odjeli připravit představení pro rodiče a veřejnost do krucemburské sokolovny. V pásmu rozděleném na dvě části se představili všichni žáci – od nejmladších až po ty nejzkušenější. Na programu byla jak vlastní tvorba, tak klasické pohádky *Jezinky* a *Tři prasátka* nebo vlastní adaptace *Nekonečného příběhu*. Starší žáci pak předvedli např. *Haprdáns*, *Klepání na nebeskou bránu* nebo vlastní hru *Mluv!*, která pojednává o problémech dnešní mladé generace.

Právě s poslední jmenovanou skupinou jsme navštívili i představení Hamlet v Národním divadle v Praze.

Třída paní učitelky Součkové zahrála pro několik školek a škol úspěšné představení *Tajemství lesa*, které je ve spolupráci s dechovým oddělením ZUŠ. Ze společných improvizací vzešlo představení *Karkulky*, které zahrály žačky v rámci *Dne beze strachu* v budově v ul. Kosmonautů. A jako inspirace posloužil třídě výlet do Národního divadla v Praze na hru *Kytice*.

Třída na pobočce v Krucemburku měla závěrečné vystoupení v tamním sále ZUŠ, kde rodičům žáci předvedli plody celoroční práce. Na programu byly adaptace klasických pohádek a recitace básní.

Moc rádi jsme se také podíleli na spolupráci s Městským muzeem Chotěboř, do jehož nové expozice někteří z žáků namluvili audionahrávky.

Renáta Lédlová

Strach a odvaha společně

Učebny výtvarného a literárně dramatického oboru sídlí v ulici Kosmonautů. Máme společné prostory, a nejen ty. Dobře se známe a rádi spolupracujeme. V loňském školním roce se mnohé naše aktivity prolínaly v rámci celoročního tématu STRACH A ODVAHA.

Téma klasických pohádek se nedalo minout. Různými způsoby jsme jej pojali jak v dramaťáku, tak ve výtvarce. Například Červená Karkulka přinesla řadu námětů pro výtvarnou tvorbu (symbolika červené a teorie barev, design a materiálový tisk při navrhování Karkulčina šatníku, vzdušná perspektiva při malbě hlubokého lesa, kresba zátiší s košíkem, lahví vína a bábovkou, portrét babičky, vlk jako prostorový objekt…)

Ukázalo se, že na strach je dobré jít s humorem. Některá divadla si pohrála s groteskou a ve výtvarce k nim vznikly originální masky. Vtip se objevil i v ilustracích a komiksu, dramaťáci přidali nový příběh do svého divadýlka kamishibai.

Ponořili jsme se ale i do hloubky. Z čeho mám strach? Co mi při něm pomáhá? Co znamená být odvážný? I na takové otázky jsme skrz výtvarnou nebo dramatickou tvorbou společně hledali odpovědi. Vznikla autorská představení, silné osobní texty nebo výtvarná *Kniha o strachu* - kolektivní dílo dvou skupin výtvarného oboru.

Celoroční práci jsme završili 6. června *Dnem beze strachu*, v našich třídách a přilehlých prostorech. K vidění byla divadla, výstava, pochutnávali jsme si na bábovkách a „vínu“, kdo sebral odvahu, mohl vyzkoušet vývojku a ustalovač v temné komoře i řadu dalších výtvarných dílen.

Díky za tohle společné tvůrčí prostředí!

„Kosmonautky“
Renáta Lédlová, Hana Součková,
Jitka Podrazilová, Petra Polívková

Sborové zakončení školního roku

V červnu 2026 se stalo něco nevídaného. Naše dvě sborová oddělení se totiž sešla na jednom podiu. Mladší přípravný pěvecký sbor i pěvecký sbor Motýlek si připravily pro své příznivce, rodiče, prarodiče i kamarády závěrečný koncert sezony. Přípravka tím zakončila první rok své činnosti, Motýlek zakončil svou 33. koncertní sezonu.

Po samostatných vystoupeních obou sborů pod vedením jejich sbormistrů - Míši Markové a Jakuba Pikly - rozezněla chotěbořské kino lidová hudba! Oba sbory se totiž spojily v jedno velké těleso a za doprovodu dechového kvintetu, složeného z pedagogů naší ZUŠky a hostů, a klavíru předvedli působivé pásmo lidových písní *Zahrajte tu mou* od skladatele Miroslava Raichla.

Odměnou všem zpěvákům byl dlouhotrvající potlesk obecenstva, radost ze zúročené pololetní práce, i intonační bonbóny v šatně - ty prý podle výzkumů zlepšují sborovu intonaci a zvyšují chuť ke zpěvu!

Zároveň jsme se taky rozloučili s dvěma absolventkami - Denčou a Maruškou. Obě odchází za studiem do jiných měst, a tak se, bohužel, s naší školou už definitivně loučí. Díky za vaše léta strávená v naší ZUŠce i za léta odzpívaná v Motýlku, a ať se vám daří na budoucí (možná i pedagogické) dráze!

Za pěvecké sbory
Míša Marková a Jakub Pikla

ZUŠka má nové koncertní křídlo

Když je takový mladý muzikant v rozletu, tak co potřebuje? No přeci křídlo! A to ne jen tak ledajaké - chceme-li dopřát našim žákům ty nejlepší možnosti, tak jim nesmíme nabídnout nic menšího, než celosvětovou špičku.

A proto jsme velice rádi, že se nám podařil dotáhnout do zdárného konce společný projekt s naším zřizovatelem, městem Chotěboř, a že se koncertní sál chotěbořské ZUŠky může pyšnit prvotřídním klavírem.

Na přelomu června a července pořídilo město zbrusu nové koncertní křídlo od celosvětově renomované značky **Steinway & Sons**, konkrétně jeho výrobní řadu **Boston**. Nejedná se sice o nejvyšší řadu koncertních klavírů (které se objevují v největších hudebních sálech), neboť takové by se nám ani do školy nevešlo, ale svou technickou úrovní dalece přesahuje běžný průměr.

Nové piano má krásný zvuk, velmi příjemně dokáže naplnit celý sál, má krásně seřízenou mechaniku kláves, což ocení zejména malí klavíristé, dokáže plynule přecházet od nejslabší dynamiky až po tu nejsilnější. Naši žáci tak mají jedinečnou příležitost se setkat s opravdovou světovou špičkou na poli klavírní hudby. Pevně věříme, že tento nový nástroj jim bude inspirací.

A kdy si můžete nové křídlo poslechnout? Samozřejmě kdykoliv během žákovských koncertů! A máme pro vás taky malé překvapení. Srdečně zveme na **slavnostní klavírní koncert MgA. Martina Smutného**, v pátek 20. listopadu 2026. Tento rodák z Uhelné Příbrami, bývalý žák naší školy a nyní také pedagog, vystupoval s Komorní filharmonii Pardubice, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Moravskou filharmonií Olomouc, Collegiem 1704 a dalšími. Je členem souboru Ensemble Damian, souboru ANMOEN a Artum trio. Spolupracuje s Českým rozhlasem, pořádá festival Baroko a Opera Schrattenbach, atd. Je vyhledávaným korepetitorem a držitelem řady ocenění za klavírní spolupráci z národních i mezinárodních soutěží.

I když stěhování piana nebylo úplně nejjednodušší (asistovali jak naši páni učitelé, tak i pan starosta Kozub), tak se to vyplatilo. A nejen sál naší ZUŠky tím získal - totiž křídlo značky Petrof, které bylo do léta u nás, se přesunulo do sálu chotěbořského kina. Tam bude rozdávat radost při dalších koncertech a kulturních akcích. A kino tak získalo další obrovské možnosti svého využití.

Ještě jednou moc děkujeme všem, kteří se na tomto projektu podíleli a těšíme se na všechny krásné tóny, které z nového křídla vyletí.

Za klavírní oddělení
Jakub Pikla

Dixie Friends a Jazz na Roštějně

Na hudebním festivalu Jazz na Roštejně, který se konal 22. srpna vystoupila i naše skupina Dixie Friends. ZUŠ nezahálí ani o prázdninách. V kulisách pozdně gotického hradu uprostřed Vysočiny odehráli žáci svůj set v chicagském stylu a sklidili zasloužený potlesk. Diváci ocenili hlavně poctivou radost z muziky a energii, se kterou muzikanti celý festival odstartovali.

Pavel Málek

DaCapo v Chorvatsku

Od 4. do 12. září 2026 strávil Dechový orchestr DaCapo ZUŠ Chotěboř nezapomenutelný týden na chorvatském pobřeží. Jeho domovem se na několik dní stal hotel Delfin v oblasti Zelené laguny, nedaleko historického městečka Poreč. Pobyt přinesl nejen tři koncertní vystoupení, ale také řadu společných zážitků, nových přátelství a příležitostí posílit vztahy mezi členy orchestru.

Během pobytu čekala na muzikanty tři koncertní vystoupení. První se uskutečnilo na náměstí v historické části Poreče, kde orchestr zahrál v krásném prostředí tohoto přímořského městečka. Druhé vystoupení se konalo v hotelu Materada a třetí přímo v hotelu Delfin, který byl po celou dobu zázemím orchestru. Všechny tři koncerty se vydařily a muzikanti si je užili.

Zájezd však nebyl jen o hudbě. Stejně důležitou roli hrály společně strávené chvíle, zábava a poznávání nových míst. Vedle koncertů si muzikanti užívali koupání v moři, společné výlety i chvíle odpočinku. Právě mimo koncertní pódium vzniká prostor pro zážitky, na které se vzpomíná ještě dlouho po návratu domů.

Složení orchestru se navíc každým rokem proměňuje. Zkušení hráči postupně odcházejí a přicházejí noví, kteří si teprve hledají své místo v kolektivu. Společný pobyt proto představoval skvělou příležitost, jak se lépe poznat, navázat nová přátelství a posílit pocit sounáležitosti. Orchestr totiž netvoří pouze jednotliví muzikanti a jejich nástroje, ale především lidé, kteří spolu dokážou spolupracovat, naslouchat si a táhnout za jeden provaz.

Právě v tom spočívá největší přínos podobných zájezdů. Společné zážitky pomáhají vytvářet přátelské prostředí, které se následně odráží i při zkouškách a koncertních vystoupeních. Když se muzikanti znají nejen ze společného hraní, ale také z každodenních situací, přirozeně se to promítá do jejich spolupráce i celkové atmosféry orchestru.

Z Chorvatska si tak DaCapo odvezlo mnohem víc než jen vzpomínky na tři vydařené koncerty a dny u moře. Především to byly společné zážitky, nová přátelství, láska k hudbě i radost ze společného muzicírování.

Alois Štěrba a Lukáš Kopecký

Výstavy výtvarného oboru

V červnu proběhly ve výuce výtvarného oboru workshopy kyanotypie s Lucií Bezouškovou. Starou techniku "tisku slunečním světlem" vyzkoušely děti od malých po velké. Artefakty, které během experimentů vznikly jsme představili v Zastávce194 (Café Kohout a navazující prostor). Výstava *Otisky světla* zahrnovala také fotografickou tvorbu našich žáků. Zahájili jsme ji příjemnou komorní vernisáží a byla k vidění po celé léto.

A ani žáci výtvarného oboru naší pobočky nepřijdou zkrátka. **23. října jsme zahájili výstavu v knihovně v Krucemburku**. Obrázky malované na plátno tu zůstanou na stálo, keramiku si můžete prohlédnout do 6. listopadu.

Děkujeme kolegům z hudebního a literárně-dramatického oboru za vstupy, kterými zpříjemnili vernisáže našich výstav.

Jitka Podrazilová
a Petra Polívková

Ohledávání prostoru

Parádní uvedení do dlohodobějšího tématu PROSTOR jsme si dopřáli s mými výtvarkovými skupinami prostřednictvím pohybobového workshopu s lektorkou Lenkou Červenou. Společně jsme se věnovali osobnímu prostoru, ohledávali možnosti volného nebo různě vymezeného prostoru a zaznamenávali pohybové dráhy.

Ze zážitků jsme čerpali v navazující výtvarné aktivitě, zaměřené na velikosti formátu. Cílem bylo vést děti k tomu, aby si uvědomily rozdílnost možností v závislosti na měřítku a taky, aby vnímaly, co právě jim osobně vyhovuje.

Petra Polívková

Úspěchy ve výtvarných soutěžích

Ve středu 14. října se 13 žáků z řad našich výtvarníků zúčastnilo 18. ročníku výtvarné soutěže pro žáky 8. a 9. ročníků ZŠ a ZUŠ, kterou pořádá Střední uměleckoprůmyslová škola Jihlava-Helenín.

Mladí výtvarníci si vybírali ze dvou témat – „V srdci města“ a „Pohledem kapra“. Letošní ročník přilákal více než 150 dětí z celé Vysočiny a pro naši školu byl mimořádně úspěšný! František Polívka získal 1. místo ve výtvarné soutěži, Ema Podrazilová vybojovala 1. místo ve fotografické soutěži, Marie Jaklová byla oceněna za originální pojetí. Poděkování a pochvala ale patří i všem ostatním zúčastněným. I když si neodvezli ocenění, společně jsme si to užili. Navíc jsme měli možnost nahlédnout do ateliérů této umělecké školy a poznat její inspirativní prostředí.

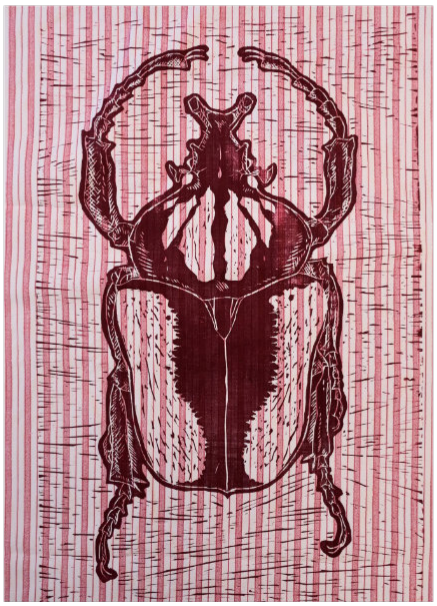
Ema Podrazilová,
Odraz v okně - fotografie

Marie Jaklová,
Pohledem kapra - malba

František Polívka,
V srdci města - malba

Johana Kramářová, linoryt

Alžběta Stránská, linoryt

Josef Kohutka, linoryt

V celostátní výtvarné soutěži GRAFIKA! 2026, kterou pořádá DDM Praha 4 – Hobby centrum 4, uspěli hned tři žáci výtvarného oboru ZUŠ Chotěboř.

Z více než 600 přihlášených prací z 53 škol a dalších účastníků vybrala odborná porota pouze 120 finalistů. Alžběta Stránská a Josef Kohutka získali ocenění za postup do druhého kola a Johana Kramářová obdržela čestné ocenění a zúčastnila se grafického workshopu pod vedením ilustrátorky Jany Jandáčkové.

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v neděli 11. října v Praze. Soutěžní práce finalistů byly vystaveny v prostorách SVČ Jednička v Truhlářské ulici.

Všem moc gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy!

Jitka Podrazilová

Naši absolventi: Viktor Martinek

Ráda bych Vám představila, alespoň trochu, Viktora Martinka. Mám dlouholeté štěstí, že ho mohu považovat za svého přítele a všechny jeho rady si beru k srdci. Je to nesmírně inspirativní člověk. Celý život se živí hudbou, je také spoluzakladatelem krucemburského divadla Štrůdl, kde jsme spolu užili opravdu hodně legrace. Kromě svého domovského orchestru je, nebo byl, členem mnoha dalších hudebních uskupení. Společně se žáky LDO ZUŠ Chotěboř se podílel i na představení *Černé nebe v hodinkách Hrabě/Kainar* na podzim 2025, kde hrál na housle.

Tedy krátký úvod:

Od 4. třídy soukromé studium hry na housle u Evy Binkové v Krucemburku. Od 6. třídy (tehdy) Lidová škola umění Chotěboř – housle u pana ředitele Jindřicha Juna. Úspěšné zkoušky na konzervatoř Pardubice, kde přešel z houslí na kontrabas, a stal se historicky prvním studentem hry na kontrabas na konzervatoři Pardubice. V roce 1989 nastoupil do Filharmonie Hradec Králové, kde je dnes zástupcem vedoucího basové sekce.

Viktore, co ti dala do života ZUŠ?

Jako mladík jsem vše velmi intenzivně vnímal – takže, jak úplné začátky a seznamování se s nástrojem, tak i poté dojíždění z Krucemburku do Chotěboře. A již ten vstup do budovy LŠU, průchod historickou dolní chodbou s klenutím a výuka samotná, vše na mne velmi působilo, nemluvě o hraní v kvartetu a předtím v tzv. souborové hře houslí a violoncell – ta hutná síla a barva souboru na mne nesmírně zapůsobila a jakoby

předurčila budoucí směřování do hraní v orchestru.

Čím jsi chtěl být v dětství?

No, pokud vím, neměl jsem nějaké vyhraněné představy o své budoucnosti. Překvapivě jsem snad chtěl být policejním vyšetřovatelem... opravdu si na nic významného nevzpomínám.

(Pozn. redakce: tento dětský sen si Viktor splnil alespoň divadelní rolí majora Cowleyho z Profesionálů.)

Jaká byla tvá cesta k profesi muzikanta?

Naprosto zásadní byl den, kdy do naší třídy na základní škole v Krucemburku přišla Eva Binková (t. č. studující na HAMU v Praze) a podle krátké „talentové" zkoušky si vybrala tři adepty na učení do houslí. Po čase mí dva spolužáci odpadli a zůstal jsem jen já. Patrně osud.

Na jaká zajímavá místa tě hudba dovedla?

Na všechna možná. To by byl opravdu dlouhý seznam. Namátkou třeba Rudolfinum, Obecní dům v Praze, Lodžie Valdštejnské zahrady, ponton na Otavě v Písku, Chrám Sv. Víta. V zahraničí nespočet dalších kulturních domů a sálů.

Proč sis zvolil kontrabas?

To je trochu zajímavá historie. Konzervatoř v Pardubicích jako škola v té době teprve začínala a potřebovala nějakého schopného adepta :) do vznikajícího komorního orchestru, a proto si zkušební komise do role historicky prvního kontrabasisty promítla mě. Ovšem existuje ještě jedna verze. Podle ní se to, že jsem hrál při zkouškách na konzervatoř v keckách, velmi znelíbilo jistému staršímu členu komise a „potrestali" mě přesunem z houslí na kontrabas... jak to tedy tenkrát v roce 1979 bylo, je ve hvězdách.

Na jaké další nástroje hraješ?

No, doma jsme měli klavír, na který jsem se sám dost naučil a také jsem hrál jako samouk na kytaru. Španělskou a později i elektrickou. V Krucemburku jsem se také učil hru na varhany u legendárního pana Břízy. Prostě tak nějak, co má struny, to mě baví.

Hrál jsi za svou kariéru v mnoha kapelách. Dokážeš je vyjmenovat?

Ano. V Krucemburku – tenkrát v Křížové - jsme již na základní škole založili jakousi rádoby rockovou formaci jménem *Shadows dark night*. To byly dřevní začátky, kdy jako zesilovač sloužilo rádio a bicí se sestavovaly z velkých plechovek. Následovaly kapely *Široko, Old Children, Afrika band doktora Emila Holuba, Mapinův divadelní orchestr, Svit band, Akvamarín, Big foot, Jan Resl and the Victors*. V Pardubicích jsem spoluzaložil undergroundovou sestavu *Oscar band*, působil jsem také v *Oborohu*, kde jsem kromě kytary obsluhoval i violoncello.

Sám jsi v ZUŠ učil. Co je pro tuto profesi podle tebe důležité?

Učil a musím říci, že je to o opravdové trpělivosti :) Velmi mě ta práce bavila a naplňovala a klobouk dolů přede všemi, kdo učí. Je to opravdu náročná profese. Ale odměnou byly jak občasné humorné situace s žáky, tak zároveň uspokojení nad výkony a úspěchy některých studentů.

Co bys poradil našim žákům, kteří by se rádi v budoucnu živili hudbou?

Rozhodně bych jim poradil, aby si vážili toho, co mohou dělat. Hudba je nádherná. To ale stejně přichází s věkem, myslím ta hodnotová platforma. Jistě klišé. Ale kdo ví? Možná dnešní mladí absolventi jdoucí do profesionálních orchestrů a jiných různých formací v sobě to uspokojení nad tím, co dělají, mají.

Zpracovala Renáta Lédlová

Oslavy v Krucemburku

Třetí zářijový víkend byl v Krucemburku věnován oslavám 785. výroží od založení městysu. V sobotu vystoupil sbor Giocoso společně s Chrámovým sborem a Chalupářským orchestrem.

V rámci dne otevřených dveří bylo možné si také prohlédnout zázemí naší pobočky v místní základní škole.

Marta Rejšková

Kdo je mezi námi

S velkou radostí jsme přijali zprávu, že paní učitelka Monika Mašková (zpěv, klavír) dne 16. září 2026 převzala Cenu náměstka hejtmana Pardubického kraje Pavla Šotoly, která je součástí ocenění *Duhové křídlo*. Paní Mašková se zrakovým handicapem je „žena činu“. Sama vyučuje zpěv a klavír, aktivně vystupuje, pořádá benefiční koncerty na podporu dětských domovů, sociálních služeb, útulku pro zvířata i výcviku vodících psů. Co může předat svým žákům? Kromě uměleckého „kumštu“ také odvahu pokračovat v životní cestě navzdory překážkám.

Gratulujeme!

Jarmila Nedbalová

Tváře naší školy

Jitka Podrazilová

učitelka výtvarného oboru, vedoucí pobočky ZUŠ Chotěboř v Krucemburku

1. Co Vás přivedlo k umění a učení na ZUŠ?

K umění mě to táhlo už od dětství. Už jako malá holka jsem ráda kreslila a bavily mě ruční práce. Zároveň jsem měla zájem o historii a hlavně o historické kostýmy. Chtěla jsem být módní návrhářkou, nebo pak kostýmní výtvarnicí. Ale po studiu pedagogické fakulty jsem měla jasno. Práce s dětmi je někdy náročná, ale zároveň neskutečně inspirující a nabíjecí. Baví mě podporovat jejich kreativitu, pomáhat jim objevovat svět jinýma očima a předávat zkušenosti. Z každého jejich posunu či úspěchu mám radost. Zároveň si uvědomuji, jak moc moje práce, nebo můj přístup děti/žáky ovlivňuje. Tato práce mi dává skutečný hluboký smysl.

2. Jakou „superschopnost" byste chtěl mít?

Těžko říct, to je těžká otázka. Možná možnost vrátit se v čase, nebo se naklonovat, abych toho stíhala více.

3. Jmenujte tři věci, které Vás nejlépe vystihnou.

Asi pečlivá, náročná a citlivá? Spíš by to měl posoudit někdo jiný.

4. Jaký byl Váš dětský sen?

Jako malá holka jsem chtěla být princeznou... To se mi bohužel nesplnilo :)

5. Co je Vaší inspirací?

Jako největší inspiraci vnímám přírodu, mé děti, žáky a lidi kolem sebe, či osobnosti, které mě pozitivně motivují.

Marta Rejšková

učitelka hudebního oboru na pobočce v Krucemburku (klavír, varhany, pěvecký sbor Giocoso)

1. Co Vás přivedlo k umění a učení na ZUŠ?

Když se ohlédnu zpátky a přemýšlím, odpověď je jasná: byl to můj první úžasný učitel varhan Karel Bříza. Byl kněz, ale nevěděla jsem to, v totalitní době musel být v přísném utajení. Dodnes si vybavuji jeho domov a varhany, které sám postavil. Byl ztělesněním lidské laskavosti. Hudbu mě neučil z povinnosti, ale s takovou láskou a radostí, že jsem se na každou hodinu velmi těšila a připravovala. Tehdy jsem pochopila, jak moc dokáže dobrý učitel ovlivnit život dítěte. Tato zkušenost mě provází celou mou kariéru a snažím se být pro své žáky aspoň kouskem takového učitele, jakým byl on pro mě.

2. Jakou „superschopnost" byste chtěla mít?

Je čistě muzikantská: strašně moc by se mi líbilo umět bez cvičení zahrát úplně všechny skladby J. S. Bacha. Jeho hudba je geniální, ale pro nás muzikanty často i pořádný oříšek. Mít tuto superschopnost v prstech by byl splněný sen.

3. Jmenujte tři věci, které Vás nejlépe vystihnou.

Myslím, že mě nejlépe vystihuje vděčnost za dar života a víry, láska k hudbě i lidem. Když mám být ale úplně upřímná, vystihuje mě též tvořivý chaos – jsem totiž trochu nepořádná a skoro všechno dělám na poslední chvíli. Ale nakonec to většinou vyjde :-)

4. Jaký byl Váš dětský sen?

Jako malá holka jsem paradoxně o hudební kariéře vůbec nepřemýšlela. Mým velkým dětským snem bylo stát se doktorkou. Chtěla jsem uzdravovat a pomáhat lidem. Vlastně se mi můj dětský sen splnil, jen v trochu jiné podobě. Jako učitelka na ZUŠ sice neléčím tělo, ale skrze hudbu a umění se snažím pomáhat dětské duši a rozdávat lidem radost.

5. Co je Vaší inspirací?

Moje hlavní inspirace pramení z mé víry. Je to především Duch Svatý, který mi dává sílu a nápady.

A mým stálým vzorem a inspirací zůstává otec Karel Bříza. Kdykoliv sedím v hodinách se svými žáky a přemýšlím, jak jim předat radost z umění, vzpomenu si na něj.

Název: Školní občasník ZUCHO | Periodicita: občasník (vychází nepravidelně) | Vydavatel: Základní umělecká škola, Chotěboř, Náměstí TGM 322 | IČO: 71198971 | sídlo: Náměstí T. G. Masaryka 322, 583 01 Chotěboř | Kontakt: zpravodajzucho@gmail.com | Datum vydání: listopad 2026 | Občasník je vydáván v elektronické podobě a je veřejně přístupný na webových stránkách školy. | Ochrana osobních údajů: Publikování fotografií a osobních údajů žáků probíhá v souladu s platnými právními předpisy a na základě souhlasu zákonných zástupců, je-li vyžadován.